

Jaarbrief 2024

**WOONGEMEENSCHAP
DE WONNE ALMELO**

**Arendsboerweg 1, 7601 BA Almelo
www.dewonnealmelo.nl**

INHOUDSOPGAVE

blz. 3	Een jaar van verandering	kernleden
blz. 4	Terugblik op het jaar 2024	Heileen
blz. 8	Een vernieuwde 1 ^e verdieping.... Eindelijk!	Ludger
blz. 10	Een bewogen jaar	Heileen
blz. 11	Hoe zal ik beginnen?	Linda
blz. 13	Parttime in De Wonne	Ludger
blz. 14	Van woonverklaring naar woonovereenkomst	Ludger
blz. 16	Een jaar als bewoner	Daniëlle
blz. 18	Het Franciscusfeest in Twente	Jean Marie
blz. 19	Waar mogelijk bieden wij ondersteuning!	Peter
blz. 20	Dank aan onze vrijwilligers	Heileen
blz. 21	De uitdaging: een bezinningsweek in De Wonne	Tonja
blz. 24	Financiële verantwoording en toelichting	Ludger
blz. 26	Een huis vol mensen - wie het in 2024 waren	Ludger
blz. 27	Welkom bij Woongemeenschap De Wonne Almelo	Heileen
blz. 28	Een warm huis en onze wens voor 2025	

WOONGEMEENSCHAP DE WONNE ALMELO

Arendsboerweg 1, 7601 BA Almelo

(0546) 456436

info@dewonnealmelo.nl

www.dewonnealmelo.nl

Bankrekeningnr. NL 95 TRIO 0379 447 681

Kamer van Koophandel nr. 08106984

ANBI

EEN JAAR VAN VERANDERING

2024 was een jaar van verandering. We gingen het jaar in met de grote verbouwing van de eerste verdieping. Nu staan nog twee kamers op de nominatie om gefacelift te worden... als dat achter de rug is, zijn alle kamers voor tijdelijke bewoners up to date. Tijdens de verbouwing woonden er nog enkele tijdelijke bewoners in ons huis, maar vanaf eind april konden de bewoners die tijdelijk elders woonden, weer naar De Wonne komen. Ook kwamen er weer nieuwe bewoners bij. Op dit moment is het huis niet vol, omdat we ook rekening houden met de draagkracht van ons als kernleden.

We zijn niet alleen alle vrijwilligers dankbaar die aan deze verbouwing meewerkten, maar ook de gemeente Almelo, Woningcorporatie Sint Joseph, Obimex, de Ridderlijke Duitse Orde, Frenque, het Kansfonds, de Maatschappij van Welstand, Stichting Rotterdam, Nazorg-Exgedetineerden Twente (NExT), ADOFF en verschillende particulieren dat ze deze verbouwing financieel mogelijk hebben gemaakt.

In de tussentijd zijn niet alleen de kamers voor onze gasten vernieuwd, maar ook veranderde in samenspraak met andere 'ervaringsdeskundigen' de woonverklaring in een krachtiger gestelde woonovereenkomst, en ook zijn onze huisregels aangescherpt.

Het is heel plezierig dat Linda de Bruijn heeft toegezegd dat ze in ieder geval vier maanden met ons als kerngroep wil meedoen. Ze is eind oktober gekomen en haar betrokkenheid en inzet zijn groot. Ze voegt zich op een plezierige manier in het Wonne-bestaan en neemt ons niet alleen werkzaamheden uit handen, maar initieert ook nieuwe dingen zoals de Amnesty-schrijfactie op 10 december, de wekelijkse creatieve avond, enz.

Rest ons nog om ieder al het goede toe te wensen voor het jaar 2025.

Ludger en Heileen,
kernleden van De Wonne Almelo

TERUGBLIK OP HET JAAR 2024

In de eerste vier maanden van 2024 lag het accent met name op de verbouwing van de 1^e verdieping. Deze monsterklus werd grotendeels geklaard door Jan Bartels, gedeeltelijk bijgestaan door vrijwilligers en professionals. Vanaf de 2^e helft van april konden de kamers weer in gebruik genomen worden. Het duurde nog tot november voor het kozijn (met geïsoleerd glas) van de nieuwe kamer aangepast was. Vanaf toen is ook deze kamer beschikbaar voor tijdelijke huisgenoten. De **feestelijke opening** op 18 april werd verricht door burgemeester Mirjam van 't Veld, in het bijzijn van huisgenoten, vrijwilligers en hulpverleners.

Toch zijn op dit moment **niet alle kamers bezet** omdat we de draagkracht van ons huis en van ons als kernleden meewegen bij het opnemen van nieuwe huisgenoten. Soms beslis je dan - bijv. bij spanning in huis - om even pas op de plaats te maken. Voor onze tijdelijke bewoners is ons huis geen eindpunt, maar een aanzet tot een nieuw begin, een vertrekpunt. Nu het steeds moeilijker wordt om voor

sociale huur in aanmerking te komen, zijn wij ook minder in staat om nieuwe mensen in de knel op te nemen., terwijl voor de sfeer in ons huis doorstroming beter is. We hopen dat hiervoor door de gemeente Almelo en de woningcorporaties een oplossing gevonden wordt.

In het voor- en najaar waren er weer een **bezinningsweek voor belangstellenden**. Linda de Bruijn deed mee aan de week in het voorjaar en besloot uiteindelijk voor langere tijd met ons mee te leven. Eén van de deelnemers aan de week in het najaar, Tonja Nijenhuis, doet elders in deze Jaarbrief uitgebreid verslag van haar ervaringen.

Burgemeester Mirjam van 't Veld

Op 15 maart kwamen een aantal vrijwilligers in het kader van **NL-Doet** bij ons klussen. De keuken is mooi geel geschilderd en ook is er in de tuin gewerkt. Ook waren we in het voorjaar present op de **Slingerbeurs** waar Almelse bedrijven hun diensten aan non-profit organisaties aanbieden. Eén van onze matches was met **het Fixteam**. Vier vrijwilligers hebben kosteloos allerlei energiebesparende maatregelen in ons huis doorgevoerd: zo brachten ze onder meer radiatorfolie, ledlampen en tochtstrips aan.

Wekelijks ontvangen we nadat alle pakketten uitgereikt zijn, nog voedsel van **de Voedselbank**. Hiervan worden dan ca. 12 pakketten samengesteld voor mensen die niet rechtstreeks voor de Voedselbank in aanmerking komen. Vaak omdat ze tussen wal en schip vallen, zoals het niet hebben van een officieel woonadres. In 2024 waren met name Frans, Karin en Marjon erg druk met het ophalen van voedsel en het uitreiken van de voedselpakketten. Het tovert stevast een gelukkige glans over de gezichten van de ontvangers. Wat overblijft gebruiken we in huis.

NL Doet op 15 maart 2024

Soms vraagt iemand ‘Wordt deze kapel, **de Franciscuskapel**, nog gebruikt?’ Welzeker! **Iedere ochtend en avond** is er een meditatief moment, het ochtenden het avondgebed. Daar doen de kernleden, Daniëlle en Linda aan mee, en soms ook één of twee andere bewoners. Op dinsdagavond is het **open avondgebed**. Daaraan geven we ook meer bekendheid. Het is bij uitstek bedoeld voor

Heerlijke hapjes bij het feest van het 30-jarig bestaan van De Wonne

ieder die samen met ons een halfuur wil zingen, bidden en bezinnen, luisteren en stil zijn.... Vaak wordt uitgegaan van de evangelietekst van de dag (volgens het Rooms-Katholieke rooster) of een toepasselijk thema. Bijna altijd wordt het voorbereid door een kernlid. En na dit meditatieve (half)uurtje, is er altijd koffie en thee in de huiskamer.

Karin maakt kleurrijke bloemen

Op zondag 14 juli vierden we in De Wonne **ons 30-jarig bestaan** met een **viering** in de Nieuw-Apostolische Kerk (Arendsboerweg 46) en een **tuinfeest** bij De Wonne. Het was een mooie, hartverwarmende dag. Het thema hield verband met de kleurrijkheid van ons huis, onze vrijwilliger Karin had daartoe een veelheid aan gekleurde bloemen van crêpepapier gemaakt! Met plezier lezen we nog steeds de vele goede wensen.

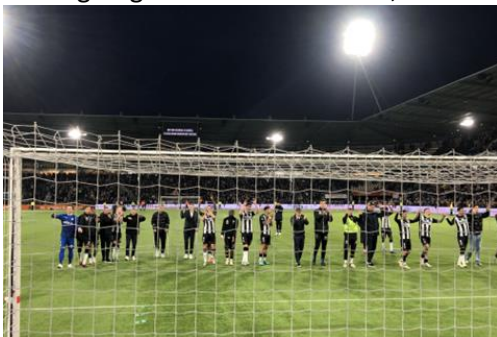
In 2024 vierden we niet alleen het 30-jarig bestaan van onze woongemeenschap.... In hetzelfde jaar bestond De Wonne in Enschede 45 jaar en De Wonne in Glanerbrug 25 jaar.... Een mijlpaal in de geschiedenis! Samen vierden we ons **100-jarig bestaan** op zondag 7 juli met een bezoek aan de Dorothy-gemeenschap in Amstelveen.

Na haar kernlidmaatschap was **Daniëlle** nog een jaar inwonend vrijwilliger, Daniëlle gaat begin 2025 verhuizen en Frans zoekt nog een bij hem passende woning. Als Daniëlle verhuisd is, wil Ludger zijn tijd en leven verdelen over zowel De Wonne als het leven met Daniëlle samen.

Vanaf het late voorjaar spraken we als kernleden, en later ook met leden van de Adviesraad over de toekomst van de kerngroep nu we slechts uit twee personen bestaan. Zou één van tweeën iets overkomen of besluiten af te haken, dan blijft er slechts één kernlid over en dat is ondoenlijk. In **de huidige structuur** wordt het reilen en zeilen in De Wonne gedragen door Vereniging Woon- en Leefgemeenschap De Wonne Almelo en de kernleden zijn tegelijkertijd ook de verenigingsleden. Daarnaast doen er verschillende, vaak taakgerichte vrijwilligers mee. Naar ons idee - en dat wordt door de leden van de Adviesraad onderschreven - is het van belang dat er een bredere basis gaat ontstaan en de **eindverantwoordelijkheid voor ons huis** niet langer of alleen bij de kernleden ligt, maar bij een (extern) bestuur. Ook willen we de vrijwilligers die daarvoor open staan, ook meer bij het geheel betrekken, zonder daarbij onze uitgangspunten uit het oog te verliezen. Dit vraagt vanzelfsprekend ook verandering van onze Statuten. Om dit alles in goede banen te leiden, zoeken we nu een procesbegeleider.

Door het jaar heen hebben we **verschillende activiteiten** opgepakt. Zo....

- was er ca. 10x per jaar op de laatste dinsdag van de maand de zogenaamde **Open Avond**. Daaraan doen geregeld enkele bewoners, oud-bewoners en vrijwilligers mee, maar ook andere belangstellenden. Meestal wordt er gezellig gepraat en doen we een spelletje. Voor hapjes en drankjes wordt gezorgd.
- gingen enkele huisgenoten en vrijwilligers in het voor- en in het najaar naar een **voetbalwedstrijd van Heracles**;
- volgden we op 27 maart volgden een kookworkshop bij **Fusion Plaza Almelo**;
- hadden we op 5 september **ons jaarlijks uitje** voor huisgenoten en vrijwilligers in **Preston Palace** waar we samen bowlden en genoten van een uitgebreid buffet;
- vierden we **‘de grote christelijke feestten’**, steevast met een heerlijke brunch, een viering (voor wie dit aanspreekt) en een feestelijke maaltijd;
- vierden we samen met De Wonne Enschede op zondag 6 oktober het **Franciscusfeest**. Deze keer was dit in Enschede. We startten ’s morgens met een viering, er was een heerlijke lunch en na de inleiding van ‘franciscaanse gemeenschap-zijn’ waaierden we in vier groepjes uit die ieder een ander accent legden. Jean Marie schrijft elders in deze brief over dit mooie ‘feest van ontmoeting’;
- vierden we het **Sint Nicolaasfeest** dit jaar in een wat kleinere kring (met enkele vrijwilligers), met chocomelk, surprises en gedichten;
- begonnen we op initiatief van Linda met een **creatieve maandagavond** voor huisgenoten en vrijwilligers;

Vlak voor de wedstrijd van Heracles

De brunch op 1^e Paasdag

- maakten enkele huisgenoten en vrijwilligers onder deskundige leiding van onze huisgenote Ginette **Adventskransen**;
- initieerde Linda op 10 december (de dag van de Mensenrechten) twee **schrijfbijeenkomsten** in het kader van de strijd voor mensenrechten zoals Amnesty International deze voert,
- gingen we met zes personen naar **de film Tegendraads**. Deze film speelt in de zestiger jaren en verbeeldt de problematiek tussen Italiaanse en autochtone werknemers in een Oldenzaalse textielfabriek.

Heileen

*Denk vandaag alleen eens aan... vandaag!
Een fijne dag gewenst...*

EEN VERNIEUWDE 1E VERDIEPING... EINDELIJK!

Al in de jaarbrief van 2022 werd geschreven over plannen om de 1^e verdieping te verbouwen. In de jaarbrief van 2023 stonden foto's van de sloopwerkzaamheden. Medio april van dit jaar was de 1e fase - de gang op de 1e verdieping met slaapkamers van tijdelijke huisgenoten - eindelijk klaar.

*Een vrijwilliger helpt
bij de verbouwing*

Wat hebben we gedaan? We hebben van zes kleine kamers drie grote gemaakt, één iets grotere kamer behouden, en via het slopen van een muur van de voormalige sacristie één nieuwe kamer toegevoegd aan de gang. Dat was het hoofddoel: de kamers vergroten, maar het aantal kamers zo min mogelijk verkleinen. Daarnaast is ook de hele gang totaal gerenoveerd. Op de gang zelf nieuwe meer: geluiddempende vloerbedekking, ledverlichting die op sensor reageert, de elektrische leidingen zijn verlegd (van onder de vloer naar onder het plafond) en nieuwe (brandvertragende) plafonds.

We hebben ook de kans gegrepen om de kamers nieuw in te richten. Behalve de uitste-

kende bedden (die een paar jaar geleden door Jan gemaakt zijn) is alles nieuw: kast, stoel, tafel met bureaulamp, (brandvertragende) gordijnen, nachtkastje, plafondlamp, bedlamp, (kleinere) wastafel, radiatoren.

Waar kwam het geld vandaan? Het zijn niet alleen de vrijwilligers die de verbouwing betaalbaar hebben gemaakt. Maar ook anderen: Heel belangrijk is onze woningcorporatie St Jozef.

Zij heeft als eigenaar van het gebouw onze verbouwingsplannen goedgekeurd en zij heeft een aanzienlijk bedrag van de kosten betaald, deels als zijnde groot

onderhoud. Wij hebben twee grote sponsors van materiaal gehad. Het Almelose afbouwbedrijf OBIMEX draagt ons al langer een goed hart toe. Nu heeft Jan bij hen zonder factuur veel bouwmaterialen kunnen ‘kopen’. Een ex-bewoner die nu eigenaar is van meubelzaak Frenque in Losser heeft ons de tafels en stoelen geschonken.

Daarnaast hebben wij enkele donaties mogen ontvangen, waarvan een grote ook van OBIMEX komt. En wij hebben subsidies aangevraagd en mogen ontvangen. Van de Gemeente Almelo, de Ridderlijke Duits Orde (RDO), NEXT en ADOFF (een Franciscaans Fonds). Bij enkele andere fondsen (Stichting Rotterdam, de Maatschappij van Welstand en het Kansfonds) loopt de afhandeling nog. Van Stichting Broedplaats Projecten (een aan de drie Wonne-gemeenschappen verbonden fonds)

is er voor een bepaald bedrag een garantstelling.

Tot slot kunnen wij ook een gedeelte uit eigen opgebouwde reserves betalen.

Al met al een grote en langdurige klus. Maar onze tijdelijke bewoners zijn ontzettend bij met de nieuwe en vernieuwde kamers. En daar was het toch allemaal om te doen.

Ludger

*Als je boos bent, pas op wat je zegt.
Het kan behoorlijk lang in iemands hoofd blijven hangen.*

EEN BEWOGEN JAAR

Het was alweer het tweede jaar zonder Berno. Gek genoeg went dat niet. Als je 32 jaar lief en leed deelt en samen een weg zoekt, schept dat een sterke band. En zeker in de laatste jaren, toen hij door zijn ziekte steeds meer hulp en ondersteuning nodig had! Maar het leven en werken in De Wonne, mijn inzet voor Franciscaanse activiteiten, het bestuurswerk voor SchuldHulpMaatje en voor LETS Hellendoorn zijn allemaal gewoon doorgegaan... alsof er niets veranderd is... Ik koester nu het goede van de tijd dat we met elkaar optrokken...

Heleen

Ik vond de tijd van de verbouwing zwaarder dan ik vooraf had gedacht. We hadden weinig tijdelijke bewoners en geregeld kwam er 'vreemd volk' over de vloer. Sommigen van hen wilden om 9.00 uur koffie, anderen om 9.30 uur of later. Al met al voelde het zelfs drukker dan normaal! Maar het was bijzonder om te zien hoe Jan zijn deskundigheid inzette en trouw bleef tot het bittere einde. En hoe er op gezette tijden andere vrijwilligers waren die hem hielpen. Het resultaat mag er zeker zijn! Daarnaast was ik druk met de geldwerving die voor ieder fonds weer anders leek te zijn. Maar het allermooist is het resultaat: dat we nu onze huisgenoten die lange tijd bij ons wonen, een betere 'eigen plek' kunnen geven!

Blij ben ik met de komst van Linda. Het is alsof ze niet meer weg te denken is. Soms vraag ik me af hoe ik de dingen deed vóór ze ons huis kwam versterken! Toen lagen er veel meer activiteiten op mijn bordje.... Maar het is niet alleen het werk dat ze verzet, sterker ervaar ik dat we het nu met ons drietjes doen, ieder met zijn of haar eigen vaardigheden. En haar aanwezigheid komt zonder enige twijfel de huiselijke sfeer ten goede!

Vaak voel ik dat **de basis van mijn leven** in De Wonne past bij de essentie van waaruit ik er voor mensen in de knel wil zijn. Zonder de christelijke en franciscaanse inspiratie zou het mij nooit gelukt zijn om het al bijna 18 jaar als kernlid vol te houden! De momenten in de kapel dragen me door alles heen, verzachten me ook als het op enig moment wat zwaarder gaat en ik weerstand voel.

En of de jaren gaan tellen? Natuurlijk. En soms is er ook zorg voor de toekomst... hoe blijf ik fit en vaardig om dit te blijven doen? Wie zorgt er voor mij als ik oud ben en mijn lijf en leden stram? Daarom heb ik een paar jaar geleden de dochter van mijn broer Bert gevraagd om mijn gevolmachtigde te zijn als mij iets overkomt. Ze is ook gerechtigd om mijn nalatenschap af te handelen als ik 'uit de tijd' zou raken... Dat geeft iets meer rust... al blijven er altijd vele 'losse eindjes'.... Dit klinkt misschien wat zwaar, maar in de kern ben ik een vrolijk en optimistisch mens!

Heileen

Linda

HOE ZAL IK BEGINNEN?

In augustus of september 2023 kwam ik op de fiets aan bij De Wonne Almelo. In een blaadje van het Jeannette Noëlhuis (een opvanghuis in Amsterdam) had ik gelezen dat je hier kon overnachten zoals bij 'Vrienden op de Fiets'. Het leek mij een mooie manier om eens even te kijken hoe de sfeer hier is. Daarvoor had ik zeven weken meegeleefd in woon-leefgemeenschap De Huijberg in Huijbergen - ook een Franciscaans geïnspireerde woon- en werkgemeenschap. Hier was ik tot de conclusie gekomen dat ik dit niet wilde voor langere tijd. Daar is één van de hoofddoelen/bezigheden het faciliteren van wisselende groepen. Naast het verzorgen van mooie vegetarische maaltijden, maak je veel ruimtes schoon en zijn er echt heel veel tuinen te onderhouden.

De Wonne Almelo sprak mij direct aan. De kleinschaligheid. Het gewone dagelijkse leven. Ik mocht 's avonds mee-eten, ik was geraakt door de gastvrijheid, de openheid van de bewoners. Het prachtige oude huis en mooie tuin - midden in de stad - spreekt mij ook erg aan. En de mogelijkheden die hier zijn. Ludger en Heileen vertelden over de bezinningsweek in het voorjaar van 2024. Hier heb ik aan deelgenomen en dat smaakte naar meer. Vervolgens was ik bij het 30-jarig jubileum en heb in de vakantie van zowel Ludger als Heileen een aantal dagen op De Wonne gelogeed en geholpen. Zo leerde ik de tijdelijke

en oud-bewoners kennen. Nu hebben we de afspraak dat ik 4 maanden mee-leef (tot eind februari 2025), een aantal taken oppak en gaan we ervaren hoe dat is voor ons allen. Tussentijds hebben we evaluatie-momenten ingebouwd.

Zo terugkijkend op mijn leven (inmiddels ben ik 61 jaar), ben ik altijd onderweg geweest. Dat zijn we natuurlijk allemaal op een bepaalde manier. Op weg naar je werk, naar de winkel, een vriend(in), een familielid, naar verre landen, enz. Voor sommigen van ons is dat heel veel jaren vanuit een vaste woonplek, ik daarentegen ben vaak verhuisd. Meestal uit vrije wil om een nieuwe uitdaging aan te gaan, maar soms ook meer gedwongen doordat een relatie niet werd wat ik hoopte of door ziekte of verlies van betaald werk.

Natuurlijk moet je blijven dromen
maar kijk niet alleen
hoe ver je nog moet gaan
maar ook hoever je al bent gekomen.

-Jabbertje-

Dat een zusje van mij vroeg stierf door een ongeluk op onze boerderij heeft mijn leven sterk beïnvloed. Op 13-jarige leeftijd werd ik keihard geconfronteerd met de dood. Dat was heel heftig in ons gezin en heeft er mede toe geleid dat ik al vroeg (als 17-jarige) op kamers ging wonen. Toch heeft deze gebeurtenis er denk ik mee toe geleid dat ik al jong besepte dat niet alles altijd vanzelfsprekend 'goed' gaat. En dat ik me betrokken voel bij anderen die het minder hebben getroffen in het leven. Via mijn ouders, mijn lagere school en onze kerk heb ik kennis gemaakt met de verhalen uit de bijbel en het leven van Jezus. Dat hielp mij en gaf mij ook troost en zingeving. Maar eerlijkheidshalve was ik het geloof soms ook helemaal kwijt en leefde ik mijn leven zo goed als ik dacht dat goed en haalbaar was. Het je inzetten voor meer dan je eigen leven oftewel de gemeenschap of samenleving heb ik wel van thuis meegekregen.

Soms had ik geen betaald werk of was mijn baan te hoog gegrepen en dan raakte ik in paniek of voelde ik schaamte als ik op een feestje was. Dat ik het niet had gered. Ook gaf mijn lichaam een aantal keren aan dat ik een grens was gepasseerd. Knieklachten, een te snel werkende schildklier, heel erge rugpijn,

enz. Inmiddels heb ik geleerd hier beter naar te luisteren. En zorg ik er voor dat ik voldoende buiten kom en beweeg. Gelukkig heb ik nooit echte geldzorgen gekend en kan ik tevreden zijn met kleine dingen. Het werken in de aarde op zoveel mooie tuinen en boerderijen gaf mij altijd rust en voldoening in tijden van stress. Als ik langer op De Wonne blijf wil ik dat ook zeker oppakken. Er zijn hier mooie projecten in de buurt heb ik al ontdekt.

Ik heb geen eigen kinderen maar wel veel voor kinderen (en hun ouders) kunnen betekenen in mijn werk en daarbuiten. Dat vond ik altijd fijn. Vooral jonge kinderen zijn nog zo puur en ontwapenend.

Tot nu toe vind ik het fijn om hier te zijn en te onderzoeken wat ik nu en mogelijk in de toekomst kan blijven betekenen voor De Wonne Almelo.

Linda

Ludger

PARTTIME IN DE WONNE

Sinds 1995 is de Wonne mijn thuis en woon ik daar als kernlid. Een christelijke woongemeenschap, die er niet alleen voor zichzelf is, maar ruimte heeft voor mensen in nood, dat sprak mij aan. Dat De Wonne zich laat inspireren door de geest van Franciscus van Assisi, was ook een groot pluspunt. Inmiddels ben ik bijna 30 jaar verder. Er is veel veranderd. Met name noem ik hier dat de kerngroep veel kleiner geworden is. Sinds Daniëlle uit de kerngroep is gestapt, zijn we nog met z'n tweeën. Twee vind ik niet meer een groep. We hebben wel ons best gedaan om samen, en met vrijwilligers, de opvang van mensen gaande te houden. Maar de pogingen om nieuwe full-

time kernleden te vinden hebben al een hele tijd niet iets opgeleverd. Wel kijkt nu Linda hoe ze ons kan versterken. Dat is nog in een prille fase.

Ik weet niet of er nog een grotere kerngroep ontstaat, bestaande uit fulltime bewoners. Ik richt me er niet meer op; ik heb er lang genoeg naar uitgekeken.

Wel hoop ik, en werk er samen met anderen aan, dat er mensen komen die de Wonne op diverse manieren mee zullen dragen, zodat deze bijzondere opvang van mensen in Almelo in de toekomst behouden blijft. Als de Wonne niet meer gedragen wordt door fulltime kernleden, aangevuld met anderen, maar als een parttime engagement de regel wordt, dan ervaar ik de Wonne niet meer als de christelijke woongemeenschap die ik heb gezocht. Daardoor vervalt voor mij de reden om zelf fulltime in de Wonne te wonen.

Ik wil daarom - een klein beetje vergelijkbaar met Heileen - mij als deels uitwonend lid voor de Wonne inzetten. Een andere ontwikkeling is dat mijn vriendin Daniëlle binnenkort gaat verhuizen naar een huis in de buurt dat we samen hebben gekocht. 'Uitwonend' zal ik daarom invullen door een aantal dagen van de week bij Daniëlle te wonen, en de andere dagen van de week in de Wonne te zijn. Wanneer ik met Daniëlle ben en wanneer ik in De Wonne ben, dat weet ik niet precies. Misschien ongeveer de helft hier en de helft daar. De praktijk zal moeten leren wat goed is voor mij, voor Daniëlle en voor De Wonne.

Ik neem dus gedeeltelijk afscheid van een ideaal waar ik lang mee geleefd heb. En ik stort me in een nieuw avontuur: gedeeltelijk samenwonen met een vriendin.

Ludger

VAN WOONVERKLARING NAAR WOONOVEREENKOMST

Al heel lang tekenden nieuwe tijdelijke bewoners bij binnenkomst een Woonverklaring, waarin omschreven is waar de bewoner zich aan dient te houden. Meer dan een jaar geleden merkten wij dat deze Woonverklaring niet meer voldeed. Onze samenleving juridiseert, en ook wij hebben gemerkt dat wij zaken in juridisch eenduidige taal moesten opschrijven. Wat niet altijd de taal is die een bewoner vanzelf verstaat. Maar door problemen met bewoners bleek dat we precies moeten kunnen aantonen waar op papier staat dat iets moet of niet mag.

Eén probleem was: 'geldt in de Wonne het huurrecht?' 'Als wij het verblijf van iemand willen beëindigen, kan de bewoner zich dan op rechten als huurder beroepen?' Ook als er geen huurcontract bestaat. Overleg met onder andere Humanitas leverde ons op dat een 'Woonovereenkomst naar aard van korte

duur in pensioenstelling' een uitkomst kan bieden. Het is een overeenkomst, die door de bewoner en De Wonne getekend wordt. De omschrijving 'naar aard van korte duur in pensioenstelling' geeft aan dat er geen woonrechten voor onbepaalde tijd kunnen ontstaan.

Een aantal zaken in de nieuwe **Woonovereenkomst** zijn veel strikter geformuleerd. Een voorbeeld: Wij hebben allang de regel dat drugs in huis en op ons terrein verboden zijn. Maar wat zijn precies drugs? Nu staat er: 'Het is bewoner niet toegestaan in of op het terrein van De Wonne verdovende middelen als bedoeld in de

Gebruik van (soft)drugs is niet toegestaan

Opiumwet en de Bijlagen bij de wet aanwezig te hebben, noch voor eigen gebruik, noch voor gebruik door anderen of voor teelt.'

In het verlengde daarvan hebben we ook de **Huisregels** preciezer omschreven, en ook punten uitdrukkelijk vastgelegd, waarvan je denkt dat het vanzelfsprekend zou moeten zijn. Zoals dat je in je kamer geen 'wapens en/of voorwerpen die als wapen gebruikt kunnen worden' mag hebben. Of dat i.v.m. brandveiligheid 'deurdrangers niet mogen worden veranderd of gedemonteerd' (wat weleens gebeurd was).

Een aantal zaken die wij onwenselijk achten, en die wij tot nu toe mondeling tegen bewoners hebben gezegd, staan nu ook in de Huisregels, die de bewoner ondertekent. Wij hebben bijv. altijd tegen bewoners gezegd dat het onverstandig is onderling geld te lenen, omdat dat bijna altijd problemen geeft. Nu staat in de Huisregels 'Verder is het niet toegestaan om geld van of aan bewoners te lenen'. Om ook dingen te kunnen verplichten die niet in deze regels staan - soms veranderen inzichten met de tijd - staat er nu: 'In de huisvergadering kunnen extra leefregels worden opgesteld om het verblijf voor iedereen zo prettig mogelijk te maken.'

De laatste zin geeft aan waar al die regels om draaien. Het is allemaal bureaucratische en formele taal, die afstand kan scheppen. Maar het gaat er om dat het verblijf in De Wonne voor de hele gemeenschap, de kernleden,

de bewoner die de regels ondertekent, en al haar/zijn medebewoners, zo prettig mogelijk te maken. Tot nu toe werkt het tot tevredenheid.

Ludger

EEN JAAR ALS BEWONER

Nadat ik begin 2024 mijn taken als inwonend vrijwilliger had neergelegd, was ik afgelopen jaar gewoon tijdelijke bewoner. Het was weer een nieuwe positie waar ik aan moest wennen en ook dingen moest los laten. En kreeg een beetje met dezelfde dingen te maken als de andere huisgenoten. Ik stond al een tijd ingeschreven bij de woningstichting, maar ik kon geen woning huren omdat ik geen inkomen had. Ook liep ik tegen de bureaucratie bij het aanvragen van een bijstandsuitkering en hoe lang het duurt voordat het geregeld is aan. Maar ik ben erg dankbaar dat ik deze financiële ondersteuning krijg.

Daarbij moest ik wel weer aan het werk. Ik vond werk bij 'Thuisgenoten' als huishoudelijke hulp bij mensen thuis. Met de meeste cliënten had ik een leuk contact. Dit werk gaf me wel voldoening, maar nam veel meer tijd in beslag dan de betaalde uren. Daardoor had ik weer weinig tijd voor mijn studie. Daarna heb ik als vaccinatiemedewerker bij de GGD gewerkt tijdens de coronavaccinatiecampagne. Dit paste mooi bij mijn ervaring als doktersassistente. Weer mijn eigen geld verdienen deed me wel goed.

Mijn stages als geestelijk verzorger werden als onvoldoende beoordeeld. Dit was voor mij wel een dieptepunt. Ik wist het niet meer en wilde stoppen met de studie. Zelfverzekerdheid en regie nemen waren de punten waarop het onvoldoende beoordeeld was, maar het zelfvertrouwen dat ik had opgebouwd was aan diggelen. Ik faalde op mijn vroegere werk, als kernlid, en nu mislukten de stages ook. Toen kwam ik het lied 'Je mag ook verliezen' van Eline Bakker tegen. Dit lied raakte me en verwoordde wat ik voelde: 'Wat als ik faal, wat als ik niet meer maak waar ik ooit voor stond. Waar ik op hoopte ligt in scherven op de grond. Mag ik er nog zijn?' Ben ik goed genoeg? Het gaf ook een

Daniëlle

bemoedigend en troostend antwoord. ‘Laat het maar los en kom maar bij mij.’ Bij God is een plek voor als het mislukt, bij Hem vind je rust. Deze onvoorwaardelijke acceptatie door God heeft mij geholpen mijn tekortkomingen te accepteren en de moed mijn angsten en demonen aan te kijken. Ook bij Ludger vond ik die plek. Met hulp en bemoediging vanuit school en Ludger ben ik toch doorgegaan en gaan werken aan de persoonlijke punten waar ik tegenaan liep.

Mijn leven zat de laatste jaren in een neerwaartse spiraal, waardoor ik soms ook wat depressief en negatief was. Ik was niet altijd het lichtpunt dat ik zou willen zijn. De momenten in de kapel voelen voor mij ook een beetje dubbel. Het gaat vaak over barmhartigheid, naastenliefde, er voor de ander zijn. En ik wil juist loskomen van er altijd moeten zijn voor de ander. Toch helpt het mij om niet in negatieve gedachten te blijven hangen en verbitterd te raken. Het contact houden met de bron die mij voedt helpt mij om het goede wat ik ook in mij heb, maar wat bedolven is geraakt, op te delven. Het doet mij ook beseffen wat ik allemaal mag ontvangen en mijn zegeningen te tellen.

Want er was ook een belangrijk lichtpunt. Ludger en ik besloten om samen te gaan wonen en dat gaf mij weer toekomstperspectief. En na een zoektocht van een paar maanden vonden we een huis, vlakbij De Wonne. Vooral voor Ludger is dat fijn, want hij blijft kernlid. Het is nog wel spannend wat dit gaat betekenen voor onze relatie en voor De Wonne, maar ik heb er vertrouwen in dat we daar een weg in zullen vinden. Mijn plek vinden, ruimte in mogen nemen zijn thema's waar ik mee bezig ben. Een woonplek heb ik nu gevonden, en ik hoop daar ‘thuis’ te komen, maar ik blijf een pelgrim. Het leven is voor mij nog een zoektocht naar mijn plek in deze wereld. Wat is mijn missie, wat heb ik de wereld te bieden. Die zoektocht gaat nog verder.

Ons (t)huis!

Daniëlle

Als je iets afsluit, is er ook altijd een nieuw begin....

HET FRANCISCUSFEEST IN TWENTE

Heileen stuurde mij de uitnodiging door voor het Franciscusfeest op 6 oktober in Enschede. Het kwam voor mij goed uit. Zo kon ik het 4 oktober bij ons vieren in Etten, de 5^e naar Almelo en van daaruit in Enschede aanwezig zijn. Vanuit Almelo gingen, Tara, Karin en mijn persootje met de auto van Heileen mee.

Franciscusfeest – feest van ontmoeting!

Ludger en Linda kwamen met de trein. Daniëlle zou later komen. In Enschede was de wintertuin in gereedheid gebracht voor de viering. Het werd een feest van ontmoeting tussen mensen die iets met Franciscus hadden, mensen van De Wonne, van nu en van vroeger, al met al was het een blij weerzien van elkaar.

Corry, Carla, Heileen heetten ons welkom. Vincent zat aan de piano en met de inzet van 'Gegroet, jij,

jij, die om liefde komt' voelden wij ons 'als gemeenschap' al direct verbonden. Dit was ook het thema van de dag. We zongen en baden voor die 'gemeenschap', met een bloem werd dit gesymboliseerd. Heileen gaf een uiteenzetting van wat 'gemeenschap' kan zijn, overgaand naar de christelijke en Franciscaanse gemeenschap, en zo uitkomend bij De Wonne.

Na dit religieuze samenzijn in verbondenheid, konden we ons versterken aan wat op tafels klaar stond, met liefde gemaakt en gegeven, aan hapjes en drankjes. En was er tijd van ontmoeten en bijpraten. In de namiddag werd het thema Gemeenschap praktisch uitgewerkt in verschillende groepen. Er was een koekjesbakkerij maar daar kon maar een beperkte groep aan deelnemen, een tweede groep was bezig met knippen plakken en maakten zo een beeld van wat hen bezig hield en houdt in deze tijd. Een derde groep sprak over het ontstaan van de drie Wonne woon- en leefgemeenschappen, het bieden van een tijdelijk thuis aan mensen die door omstandigheden dit even nodig hebben, het reilen en zeilen zoals het nu gaat. De vierde groep boog zich in een gesprek over een tekst uit de Franciscaanse Leefregel: wat Franciscus aanraadde te doen of liever gezegd, gebod de broeders te doen of te laten om

een broederlijke gemeenschap te zijn. Aan dit gesprek nam ik deel. Het was een interessante groep gesprekpartners die van hun kant bekeken hoe te handelen in deze tijd en hun ervaringen te horen.

Rond 4 uur kwamen we weer bij elkaar om iets van de groepservaring te zien of te horen. De koekjes - in allerlei vormen en mooi versierd - werden gedeeld, de collages werden getoond, de gesprekken in het kort belicht.

Met een gebed en een lied werd de middag afgesloten. Dank aan allen die er een echt feest van hebben gemaakt.

Jean-Marie

WAAR MOGELIJK BIEDEN WE ONDERSTEUNING!

Peter van Heteren

Terwijl ik zit na te denken over de Jaarbrief van 2024 is het jaar alweer bijna voorbij. Deze bijdrage start ik in de tijd terwijl Sinterklaas aan het afscheid nemen is en Kerst zich aandient, de tijd van gezelligheid en samenzijn.

In De Wonne zal daar ook zeker aandacht voor zijn. In De Wonne staat m.i. aandacht centraal en dat is in deze tijd een groot goed. Op zo'n moment, aan het einde van

een jaar, denk ik 'met gesloten ogen' terug aan de tijd die achter ons ligt. Wat gebeurde er, wat heeft indruk gemaakt of waar hebben we extra aandacht aan moeten geven.

2024 was voor De Wonne ook weer een belangrijk jaar. Natuurlijk is dit jaar ook belangrijk omdat de lang gewenste verbouwing is uitgevoerd. Met erg veel zelfwerkzaamheid, van met name Jan Bartels, is het supergoed gelukt en mag het eindresultaat gezien worden. Gelukkig zijn ook een aantal organisaties met succes aangeschreven en financieel verbonden geraakt. Een mooi proces met een fantastisch resultaat. De tijdelijke burgemeester van Almelo Mirjam van 't Veld kwam voor de heropening en sprak lovende woorden over De Wonne

in Almelo. De Wonne Almelo staat goed op de kaart en doet mee om het Sociaal Domein in Almelo te helpen ondersteunen. De Wonne is een waardevolle plaats in Almelo waar mensen op adem kunnen komen in een tijd waarin ze het lastig hebben. De Wonne is een veilige plek om te ontdekken hoe de veerkracht benut kan worden om weer verder te kunnen met je leven.

Toch moet ook gezegd worden dat in 2024 duidelijk is geworden dat de Kerngroep wellicht toe is aan een andere vorm. Met de keuze van Daniëlle om uit de kerngroep te stappen, zijn Ludger en Heileen de twee dieharts die samen de kerngroep van De Wonne vormen. Ik heb er alle vertrouwen in dat we er met elkaar in gaan slagen een vorm te vinden die bij deze tijd past EN bij de mensen die zich hiervoor willen inzetten.

Vanuit de Adviesraad zullen we doen wat mogelijk is om zowel dit proces als ook de lopende actualiteiten te ondersteunen. Een taak waar ik met veel plezier mijn steentje aan bijdraag.

In de afgelopen periode hebben we afscheid genomen van Bep van Apeldoorn als actief lid in de Adviesraad. Bep illustreert dat de ondersteuning vanuit deze raad nog heel goed mogelijk is, ook wanneer het fysiek wat lastiger wordt. En ook maakt Bep duidelijk dat daar grenzen aan zijn verbonden en dan is stoppen noodzakelijk. Bep hartelijk dank voor jou bijdrage en inspiratie!

Vanuit deze bijdrage wil ik een iedereen Voorspoedig en vooral Gezond 2025 !

Peter van Heteren, lid van de Adviesraad

**ALS ELKE VRIJWILLIGER
EEN STER IS**

**WORDT HET NOOIT MEER
DONKER**

Loeje ★

DANK AAN AL ONZE VRIJWILLIGERS

Vrijwilligers zijn belangrijk voor De Wonne Almelo. Een speciale groep werd in 2024 gevormd door de ‘**bouwwijwilligers**’. Zij hielpen bij de verbouwing van de 1^e verdieping. De belangrijkste daarvan was Jan. Hij had de coördinatie van de verbouwing. Zijn kennis en kunde als het gaat om een veelheid van bouw-

kundige zaken zijn buitengewoon. Hij bezit twee gouden handen en laat niet

snel iets aan toeval over. Tegelijkertijd kan zoiets ook een valkuil zijn, helemaal als zo'n verbouwing omvangrijker en tijdrovender blijkt als dat vooraf voorzien is. Ruim vijf maanden gaf hij zijn beste krachten aan de verbouwing. Achteraf weten we: zonder hem hadden we dit waagstuk niet voltooid!

Maar ook de inzet van de anderen voor de hele verbouwing en herinrichting stemt ons dankbaar. We denken daarbij in he bijzonder aan: Sebastiaan, Karin, Bert, Herman, Ton, Peter, André en Frida die ieder vanuit hun eigen vaardigheid aan deze immense klus hebben bijgedragen! En de twee deelnemers aan de bezinningsweek in het voorjaar, Linda en Daniel, hielpen bij het schoonmaken en monteren van kastjes.

De bouwvrijwilligers vormen 'slechts' een deel van het potentieel aan vrijwilligers. Weer anderen helpen op andere fronten: het verzorgen van de huiswas, het halen van brood bij bakker Deterd, het schoonmaken en naaiwerk, een keer koken voor het huis of het maken van voedselpakketten voor mensen van buiten, voetmassage verzorgen, helpen bij de boekhouding, helpen mee met de verzorging van de open avond, advieswerk of helpen in de tuin of oproepbaar zijn voor computerproblemen. Dank aan: Marleen, Karin, Rinus, Marjon, Henrike, André, Henk, Frans, Frida, Ada, François, Dinie en ook de leden van de adviesraad, Ton, Peter, Bep, Herre en Erna.

Heileen

DE UITDAGING: EEN BEZINNINGSWEEK IN DE WONNE ALMELO

Ik ging het klooster in: ik stapte over de drempel van De Wonne in Almelo, de gang door, de trap op, naar mijn kamer op de eerste verdieping. Het was een kleine kamer, sober maar comfortabel: de indeling en de sfeer van het gebouw ademden een monastiek verleden. Binnen enkele minuten leek mijn gewone dagelijkse leven een wereld op afstand. Mij overviel de rust van het loslaten. Hier zou ik een week blijven; nieuwsgierig was ik al lang naar deze radicale woongemeenschap die ik sinds enige jaren in de sociale media volgde, waarin een heel kleine, want uitgedunde kerngroep van kernleden tijdelijk medebewoning verschaft

Tonja

aan mensen, die zonder thuis zijn en op zoek naar een nieuw spoor in hun leven. Ik had ernaar uitgekeken om Heileen weer te ontmoeten, maar ik zag een beetje op tegen de kennismaking met de tijdelijke bewoners; het leek me niet gemakkelijk om je onder belastende persoonlijke omstandigheden ergens écht thuis te voelen in een voorlopig onderdak, en ik vroeg me af hoe zij ons als gasten van de bezinningsweek zouden zien. Was onze aanwezigheid niet een inbreuk op hun moeizaam verkregen stabiliteit in De Wonne? Wij: Caroline, Joost en ik zouden als gasten deelnemen aan het dagelijks leven in hun woon-

gemeenschap met de kerngroep en ons daarbij bezinnen op de Francaanse waarden, die het fundament geven aan dit samenwonen: gastvrijheid, eenvoud, betrokkenheid en duurzaamheid.

De start van onze bezinning met Heileen en Ludger in de mooie woonkamer van De Wonne bleek een hoopvol begin te zijn. Ik geef daarbij toe: als ik in een warme woonkamer op de eettafel de dagelijkse krant zie liggen, als er groene planten zijn en als er niet áltijd een muziekje uit de radio komt, als gezelligheid de sfeer bepaalt, maak je van mij een tevreden mens. We maakten kennis met elkaar als gasten en met de ins en outs van De Wonne. We zouden meedoen met de dagelijkse cyclus en een bijdrage leveren aan het huishoudelijk werk. Dat laatste was zeker aan mij besteed, want ik doe graag het huishouden, omdat ik er zingeving, voldoening en rust vind.

We mochten deelnemen aan het ochtend- en avondgebed in de voormalige kapel van het klooster. Het was een stilteruimte, die me in de loop van de week deed beseffen, hoe inspirerend en energie gevend het is, om je dag te beginnen en te eindigen met gebed. Juist deze gebeden helpen om niet ingezogen te worden in de waan van de dag. Het altaar in de kapel was niet meer op katholieke wijze in gebruik, en voor mij was het de menorah, waarvan de kaarsen de dagen van de week volgend werden aangestoken, die de bezinning op het leven als mysterie tastbaar maakte. De liederen uit het gezangboek bleken prachtige teksten, woorden die ertoe doen. Maar eerlijk is eerlijk: ik miste in deze oecumenische bijeenkomsten een gebaar van katholiciteit, hoewel (of misschien juist omdat) we ons bevonden in

een voormalig klooster, waar men zich liet inspireren door de H. Franciscus.

De gezamenlijke avondmaaltijden brachten ons in contact met alle huisgenoten: Anabela, Daniëlle, Frans, Ginette, Rens en Sigourney. In het begin gedroegen we ons uiterst beleefd naar elkaar; overdag zagen we de huisgenoten niet veel, zij hadden het druk genoeg met hun eigen agenda, maar samen de afwas doen 's avonds deed 'het ijs breken'. Soms gunden de huisgenoten ons een kijkje in hun leven of we legden elkaar onze gedachten voor. Je hoeft maar het onderwerp: vleeseters/vegetariërs vice versa te noemen, of voedselverspilling, of het gebruik van schoonmaakmiddelen, of wat de idee van een woongemeenschap inhoudt, en iedereen zal volgens mij begrijpen, dat diversiteit een niet onbelangrijke factor in onze gesprekken was. Een basisregel in De Wonne is, dat de kernleden in gelijkwaardigheid met hun tijdelijke huisgenoten willen samenwonen. Dan heeft volgens mij een divers gezelschap de vaardigheid van inclusiviteit nodig. Dat is niet altijd gemakkelijk heb ik gemerkt in onze gesprekken. Ik zag in, dat het soms niet meevalt om de gevoelens, de inzichten en de standpunten van de ander te begrijpen; en het aller moeilijkste is daarbij, om verdraagzaamheid te oefenen voor opvattingen, die je zelf gewoon niet kunt delen.

We hebben veel gelachen. Na de avondkoffie gingen we aan het *Keezen*, een complexe variant op het *Mens erger je niet!*, waar kernleden, huisgenoten en gasten zich aan overgaven, solo of als team, supporter of toeschouwer. Ik was vergeten, hoe ongelooflijk relaxed het is om een gezelschapsspel te doen. Ik denk er met veel plezier aan terug zoals ik de bezinningsweek in zijn geheel een inspirerende en leuke ervaring vind.

Almelo ligt voor mij niet naast de deur. Maar ik hoop toch nog eens naar De Wonne te mogen komen.

Tonja

Als je vandaag iemand zonder glimlach ziet, geef dan die van jou!

Financiële verantwoording 2023	Bedragen afgerond in € 100			
Baten	2023	2022	2021	2020
Bijdragen kernleden	21.700	26.400	24.200	27.600
Bijdragen medebewoners	32.500	29.500	34.600	37.000
Ontvangen giften algemeen	4.600	2.900	43.00	1.500
Ontvangen giften verbouwing	5.000			
Rente	500	0	0	0
Totaal baten (a)	64.300	58.800	63.100	66.100
Lasten: Huisvestingskosten (1)				
Onderhoud	900	500	2.600	2.300
Belastingen en verzekeringen	1.900	1500	1.300	1.300
Afschrijvingen	2.200	2.300	1.800	1.800
Huren	19.000	18.100	17.900	17.900
Schoonmaakmiddelen			300	500
Energiekosten	7.600	3.300	10.600	9.600
Kosten verbouwing	5.400			
Totaal huisvestingskosten (1)	37.000	25.800	34.500	33.400
Lasten: Directe kosten (2)				
Huishouding / voeding	7.700	7.900	10.500	14.100
Was, schoonmaak, enz.	1.100	1.500	300	400
Ontspanning	1.400	300	800	500
Boeken, studie- en reiskosten	700	0	0	0
Totaal directe kosten (2)	10.900	9.700	11.600	15.100
Lasten: Algemene kosten (3)				
Kapel	200	0	100	100
Telefoon, internet, TV	1.500	1.400	1.400	1.300
Abonnementen en contributies	600	800	500	400
Representatie	600	100	400	600
Administratie	300	900	100	200
Diverse kosten	700	1.100	200	1.100
Totaal algemene kosten (3)	3.900	4.500	2.700	3.700
Lasten betaalde giften (4)	0	7.500	6.700	15.800

Lasten: diverse kosten (5)	6.300	1600		
Totale kosten (b = 1+2+3+4+5)	58.100	49.100	55.500	68.000
Exploitatieresultaat (a-b)	6.200	9.700	7.600	-1.900

TOELICHTING BIJ DE CIJFERS

a. De meest recente cijfers, de linke kolom, zijn van 2023 (het boekjaar 2024 is op dit moment nog niet afgesloten). In de andere kolommen kan de lezer de financiële ontwikkelingen 2020-2022 volgen.

b. Uit de cijfers blijkt dat we ons financieel aardig zelfstandig kunnen redden. Wij zijn niet afhankelijk van structurele giften. Giften gebruiken we voor iets extra's voor onze bewoners. Voor de verbouwing hebben we de gemeente Almelo en een aantal fondsen om een donatie gevraagd.

c. November 2023 zijn we met de verbouwing begonnen (zie daarover elders in de Jaarbrief). De kosten/baten die daarbij horen zijn apart genoteerd, en wel bij Baten en bij Huisvestingskosten. De meeste kosten en ontvangen giften voor de verbouwing hebben betrekking op 2024, en zijn in deze jaarrekening niet verwerkt.

De verbouwingsgift in 2023 komt van het Almelse bedrijf OBIMEX, dat ons op verschillende manieren steunt.

d. Meestal hebben wij aan het eind van het jaar van ons nettoresultaat giften gegeven aan doelen die wij ondersteunen. In 2023 hebben wij dat niet gedaan om een reserve te houden voor de verbouwings- en inrichtingskosten.

e. De Diverse kosten (4) zijn vooral afboekingen van oninbare bijdragen van ex-bewoners.

f. De energiekosten waren in 2022 door diverse factoren uitzonderlijk laag en zijn nu op een normaal niveau, maar door besparende maatregelen toch lager dan in de jaren tot 2021.

g. De bijdragen van kernleden zijn een flink stuk lager, omdat Daniëlle in 2023 van kernlid een stap terug heeft gedaan naar gewone bewoonster. Daardoor zijn uiteraard de bijdragen van medebewoners omhoog gegaan. Maar wel minder, omdat wij vanaf eind oktober (begin verbouwing) veel minder bewoners in huis hadden.

Koopkracht.... De kracht om te laten liggen wat je niet nodig hebt!

EEN HUIS VOL MENSEN. WIE WAREN/ZIJN DAT IN 2024?

Naam	van	tot
Amiran	30-10-2024	
Anabela	31-07-2024	
Daniëlle	14-10-2015	
Frans	05-05-2017	
Gerrit	21-11-2022	02-08-2024
Ginette	15-04-2022	
Heileen Holman (kernlid)	16-05-2007	
Linda	30-10-2024	
Ludger Schüling (kernlid)	19-06-1995	
Marco	21-05-2024	21-08-2024
Rens	14-05-2024	
Sigourney	04-08-2023	08-11-2024

De Wonne Almelo – vanuit de tuin gezien

WELKOM BIJ WOONGEMEENSCHAP DE WONNE ALMELO!

Wie zijn wij? We zijn een woongemeenschap die leeft in een voormalig klooster net buiten het centrum van Almelo. Sinds 1994 wonen we hier als vaste bewoners samen met maximaal acht tijdelijke bewoners. Onze tijdelijke bewoners zijn mensen die vanuit een probleemsituatie onderdak nodig hebben. Samen met hen vormen we één huishouden, waarbij we samen eten, gemeenschappelijk het huis delen en op orde houden. Ook de financiële lasten dragen we samen naar draagkracht.

Leven in een gemeenschap is voor ons als kernleden een boeiend avontuur. Door het dagelijkse leven met elkaar te delen, geven we een stuk privacy en zelfstandigheid op. Maar we krijgen de rijkdom van ontmoeting en waardering terug. Al blijft het voor ieder een zoeken naar de balans tussen onze eigenheid en het leven in gemeenschap. Soms schuurt het en juist daardoor groeien we aan elkaar. Het helpt ons dat we er voor anderen willen zijn vanuit ons christelijk geloof. Daarbij is de wijze waarop Jezus met de mensen in zijn tijd omging een groot voorbeeld voor ons. Onze medebewoners willen we recht doen, we willen er voor hen zijn: aandachtig, trouw en flexibel. Als je zo wilt leven stel je jezelf vaak op de 2^e of 3^e plaats.

Maar het is zonder enige twijfel geven en ontvangen! We krijgen ook zeker iets van onze medebewoners terug. Soms in een traan, soms in een lach of in een waarderend woord, ze geven ons energie. Zo ervaren we: 'ieder mens is een diamant, en in een gemeenschap wordt die gepolijst'.

Wij zijn nu op zoek naar één of twee nieuwe kernleden, die onze kleine woon- en leefgemeenschap willen versterken. Misschien iets voor jou? Kom dan vooral eens kijken!

Ludger en Heileen

EEN WARM HUIS

Het is de aandacht voor elkaar
die een huis warm maakt
Het is het langs elkaar heen leven
dat een huis koud maakt
Geen haard is daartegen op te stoken.

Het is de zorg om elkaar
die een huis warmt.
De zorg van mensen die elkaar genegen zijn
en toegewijd leven.
Die zorg geeft zoveel extra warmte.

Het is de gastvrijheid
voor wie zoekt naar een schuilplaats,
voor wie dreigt om te komen in een verkild leven,
die aan een huis meer geeft
dan een onderkomen voor mensen.

Een warm huis,
een huis vol licht,
een huis waarin zorg is voor de sfeer,
een huis waar voor iedere ademruimte is –
dat is een gezegend huis.

Uit: Marinus v.d. Berg: Een nieuw begin

**Onze wens is dat de Wonne-gemeenschappen in Twente
ook in 2025 'warme huizen' mogen zijn!**

**Van harte 'vrede en alle goeds' toegewenst in 2025!
kernleden en huisgenoten**